

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 10C/205/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313206448
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Krišťáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5313206448.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca samosudkyňou JUDr. Ľubomírou Krišťákovou v právnej veci navrhovateľa GENERAL FACTORING, a. s., Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 838 825, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Jakubčák, advokátska kancelária, s. r. o., Michalská 14, 811 03 Bratislava, IČO: 47 255 706 proti odporkyňi R. F., W.. XX. X. XXXX, F. XXX XX V. W. V. XXX o zaplatenie 2 520,33 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 58,34 € v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietla.

Odporkyňi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom, ktorý bol Okresnému súdu Čadca doručený dňa 25. 6. 2013, sa navrhovateľ voči odporkyňi domáhal zaplatenia istiny vo výške 2 520,33 € s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že predmetná pohľadávka bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21. 12. 2010 postúpená spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a. s. na spoločnosť navrhovateľa. Postúpenie pohľadávky bolo odporkyňi oznámené listom „oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka“ zo dňa 28. 12. 2010. Právny predchodca navrhovateľa a odporca uzatvorili dňa 25. 8. 2005 zmluvu o splátkovom úvere číslo 0423460797, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyňi úver vo výške 1 095,40 € pri úrokovej sadzbe 17,30% ročne. Odporkyňa sa zaviazala poskytnutý úver splácať mesačnou splátkou vždy k 20. dňu toho-ktorého mesiaca. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá zmluvnými stranami na termín 20. 9. 2005 a konečná splatnosť úveru na termín 20. 8. 2010. Odporkyňa svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere neplnila a poskytnutý úver nesplatila ani do dňa dohodnutej konečnej splatnosti, t. j. do 20. 8. 2010. Keďže po postúpení pohľadávky na navrhovateľa neboli zaplatené na úhradu pohľadávky žiadne platby, navrhovateľ sa pridŕžiava vyčíslenia pohľadávky poskytnutého právnym predchodcom navrhovateľa pri postúpení pohľadávky. Podľa vyčíslenia pohľadávky poskytnutého právnym predchodcom navrhovateľa ku dňu 21. 12. 2010 bol celkový zostatok v sume 2 520,33 € pozostávajúci z istiny 2 114,21 €, riadneho úroku v zmysle zmluvy v sume 124,97 € a úrokov z omeškania v sume 281,15 €. Pohľadávka ku dňu podania návrhu nebola uhradená, preto navrhovateľ pristúpil k vymáhaniu pohľadávky prostredníctvom súdu.

Podaním doručeným súdu dňa 3. 8. 2015 navrhovateľ doplnil návrh na začatie konania. Uviedol, že predmetná zmluva nevznikla reálnym odovzdaním druhovej veci (peňazí dlžníkovi), ale vznikla už dohodou zmluvných strán o jej obsahu, z ktorého vyplýva platný záväzok právneho predchodcu navrhovateľa poskytnúť v prospech dlžníka finančné plnenie formou úveru a zároveň záväzok odporkyne

takto poskytnuté plnenie navýšené o úrok splácať v dohodnutých splátkach. Je nepochybné, že v tomto prípade ide o zmluvu o úvere v zmysle § 497a nasl. Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere patrí podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka, a to bez ohľadu na povahu účastníkov. Z Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy by izolovaným výkladom nezohľadňujúc iné ustanovenia právnych predpisov bolo možné vyvodiť, že úverová zmluva ako absolútny obchod podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka spotrebiteľskou zmluvou nie je. Je však potrebné poukázať na to, že podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa bol verejnoprávnym predpisom pojem spotrebiteľská rozšírený tak, že spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Navrhovateľ má za to, že spotrebiteľský úver nie je jeden zmluvný typ, ale osobitný subtyp zmluvných typov, ktorých kauzou je dočasné poskytnutie finančných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu (pôžička, úver, nájom), na úpravu ktorých sa majú použiť pri kogentnej či s dispozitívnej zákonnej úprave jednotlivých zmluvných typov aj ďalšie kogentné právne normy, ktoré sú vymedzené v zákone o spotrebiteľských úveroch (lex specialis). Navrhovateľ má preto za to, že nejde o samostatný zmluvný typ vylučujúci použitie Obchodného zákonníka. Tvrdenia o tom, že v prípade, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, vyplýva výlučná pôsobnosť Občianskeho zákonníka na daný vzťah, nemajú žiadnu normatívnu oporu a priečia sa pravidlu lex specialis derogat lex generali, pričom v tomto prípade lex specialis je ustanovenie § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka. Navrhovateľ má za to, že pri aplikácii rozhodných právnych noriem je potrebné vychádzať z hierarchie právnych predpisov: ako základný predpis pre riešenie otázok záväzkového práva je potrebné aplikovať v súlade s § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka tretiu časť Obchodného zákonníka (tento záver je rozhodujúci pri posudzovaní premlčania, úrokov z omeškania, uznania záväzku a ďalších inštitútov upravených dvojkoľajne v oboch kódexoch a pod.). To, že úverová zmluva upravená v Obchodnom zákonníku sa bez ohľadu na to, či je úver poskytnutý spotrebiteľovi alebo podnikateľskému subjektu spravuje Obchodným zákonníkom vyplýva aj z názoru prezentovaného JUDr. Janou Bajánkovou v článku „Spotrebiteľ v exekučnom konaní“ vydaného v rámci riešenia projektu Justičnej akadémie a APVV. Navrhovateľ trvá na to, že je potrebné aplikovať na právnu úpravu úverovej zmluvy Obchodný zákonník, ako aj všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, čo vyplýva aj z článku Spotrebiteľská zmluva od prof. JUDr. Petra Vojčíka, Csc. uverejneného v Bulletin slovenskej advokácie č. 12/2008. Pokiaľ ide o otázku napr. premlčania nárokov z úverovej spotrebiteľskej zmluvy, navrhovateľ uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je aj absolútna obchodná zmluva bez ohľadu na to, že sa riadi právnym režimom Obchodného zákonníka. Ustanovenie § 54 Občianskeho zákonníka zakotvuje v prospech spotrebiteľa kogentnosť inak dispozitívnych noriem uvedených v Občianskom zákonníku, ak by spotrebiteľská zmluva obsahovala od nich odklon v neprospech spotrebiteľa. Je zrejmé, že ide o dispozitívne ustanovenia Občianskeho zákonníka. Predmetné ustanovenie nestanovuje aplikáciu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské zmluvy vo forme absolútnych obchodov inak ako v rozsahu § 52 - 54, resp. § 60. Pre danú vec podstatné ustanovenia o premlčaní nie sú ustanoveniami dispozitívnymi ale kogentnými. Dĺžka premlčacej doby v občianskoprávných spotrebiteľských vzťahoch nemajúcich formu absolútneho obchodu nemôže byť predmetom zmluvnej podmienky, pretože je predmetom kogentnej právnej normy. Navrhovateľ na porovnanie uviedol, že český Obchodný zákonník rozlišuje použitie Občianskeho a Obchodného zákonníka v určitých oblastiach aj na absolútne obchody a umožňuje jeho širšie použitie, ako je tomu v rámci slovenského právneho poriadku. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 32 Cdo 3337/2010. Premlčanie sa aj v spotrebiteľských zmluvách majúcich formu absolútneho obchodu spravuje výlučne Obchodným zákonníkom, a keďže podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky. Uvedený záver o aplikácii Obchodného zákonníka neodporuje ani rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 MCdo 20/2009. Navrhovateľ poukázal i na právny názor Krajského súdu v Trnave, ktorý v uznesení, č. k. 9Co 224/2011-128 zo dňa 27. 11. 2012 uviedol, že právna ochrana úpravy spotrebiteľa je úpravou, ktorá má predovšetkým chrániť spotrebiteľa pred takým zmluvným vzťahom, v ktorom dojednané podmienky sú v neprospech spotrebiteľa. Zmluvnou podmienkou nemožno rozumieť aj zákonnú úpravu obsiahnutú v Obchodnom zákonníku týkajúcu sa premlčania. Nie je správny výklad § 54 Občianskeho zákonníka s poukazom na pochybnosť o obsahu spotrebiteľskej zmluvy a použití výkladu, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší v tom smere, že za priaznivejšiu právnu situáciu sa bude považovať právna úprava premlčania podľa Občianskeho zákonníka, kedy mal byť podľa použitia takejto úpravy nárok dodávateľa premlčaný. Neprináleží súdu posudzovať, ktorá zákonná úprava je v akom momente vzťahu medzi účastníkmi pre nich výhodnejšia,

pokiaľ zákon výslovne neuvádza, že to, čo je potrebné medzi účastníkmi posudzovať, je charakter ich zmluvných dojednaní, t. j. to čo si strany medzi sebou zmluvou upravili z pohľadu súladu a nesúladu s kogentnými ustanoveniami príslušného zákona. Vychádzajúc z charakteru zmluvy medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom, keď jednoznačne ide o zmluvu o úvere uzavretú podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, je potrebné dôjsť k právnemu záveru, že na takýto zmluvný vzťah sa bude aplikovať režim Obchodného zákonníka aj v časti premlčania jednotlivých nárokov a bude potrebné postupovať podľa § 391 ods. 1 a § 397 Obchodného zákonníka. Podobný záver vyslovil aj Krajský súd v Trnave v rozsudku, č. k. 11 Co 456/2012 zo dňa 5. 2. 2014. Tiež navrhovateľ poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave, č. k. 24 Co 417/2012 zo dňa 25. 3. 2014 a uznesenie Krajského súdu v Nitre, č. k. 9 Co 162/2012 zo dňa 22. 11. 2012, uznesenie Krajského súdu v Nitre, č. k. 25 Co 297/2013 zo dňa 31. 1. 2014, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 14 Co 142/2014 zo dňa 30. 1. 2014, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 14 Co 163/2013 zo 25. 2. 2014, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 17 Co 170/2013 zo dňa 12. 2. 2014, uznesenie Krajského súdu v Žiline, č. k. 8 Co 423/2013 zo dňa 31. 3. 2014, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 15 Co 28/2013 zo dňa 30. 10. 2013, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6 MCdo 4/2012 zo dňa 27. 3. 2013.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že sa domáha podania mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom Slovenskej republiky voči právoplatnému rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 10. 4. 2012, sp. zn. 5 C 8/2012-190 v spojení s rozsudkom odvolacieho Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 19 Co 203/2012-218 zo dňa 20. 3. 2014. Podstata porušenia zákona spočívala v nesprávnom určení dĺžky trvania premlčacej doby 3 rokov. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe toho vedie konanie pod sp. zn. 4 MCdo 17/2014. S poukazom na uvedené rozhodnutia Krajských súdov, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Generálneho prokurátora Slovenskej republiky sú potvrdené závery a tvrdenia navrhovateľa o tom, že na predmetný zmluvný vzťah je potrebné aplikovať štvorročnú premlčaciu dobu v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka.

Navrhovateľ tiež v uvedenom podaní uviedol, že z úverového účtu vyplýva, že odporkyňa čerpala úver vo výške 1 095,40 € (33 000,-- Sk) dňa 25. 8. 2005. Odporkyňa na úhradu splátok úveru spolu uhradila sumu vo výške 585,40 €. Predmetné úhrady zodpovedajú necelým 21-splátkam, t. j. nepostačujú ani na úhradu splátok v období od 20. 9. 2005 do 20. 5. 2009, nakoľko výška splátok za toto obdobie predstavuje sumu vo výške 1 313,10 € (45 splátok po 29,18 €). Pokiaľ bola žaloba doručená súdu dňa 11. 6. 2013, štvorročná premlčacia doba začala plynúť tak, že splátky splatné v období od 20. 6. 2009 do 20. 8. 2010 (celkom 15 splátok po 29,18 €) nemôžu byť premlčané. Preto navrhovateľ upravil svoj návrh tak, že sa domáha zaplatenia sumy vo výške 437,70 € s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti, t. j. v časti istiny vo výške 2 082,63 €, v časti riadneho úroku vo výške 17,30% ročne z istiny vo výške 2 114,21 € od 22. 12. 2010 do zaplatenia, v časti úroku z omeškania vo výške 9% ročne z istiny 1 676,51 € od 22. 12. 2010 do zaplatenia späť, s tým, že úrok z omeškania si bude navrhovateľ uplatňovať od splatnosti jednotlivých splátok.

Podaním doručeným súdu dňa 31. 8. 2015 navrhovateľ uviedol, že odporkyňa čerpala úver vo výške 1 095,40 € (33 000,-- Sk) dňa 25. 8. 2005. Odporkyňa na úhradu splátok uhradila celkom sumu vo výške 585,40 € (17 636,--Sk). Predmetné úhrady zodpovedajú necelým 21-splátkam, t. j. nepostačujú ani na úhradu splátok splatných v období od 20. 9. 2005 do 20. 5. 2009 (posledná navrhovateľom neuplatňovaná splátka), nakoľko výška splátok za toto obdobie predstavuje sumu vo výške 1 313,10 € (45 splátok po 29,18 €). K výpočtu riadneho úroku vo výške 124,97 € a úroku z omeškania vo výške 281,15 € sa navrhovateľ nevyjadruje z dôvodu, že svoj návrh vzal čiastočne späť, a to vo vzťahu k riadnemu úroku v celej výške a vo vzťahu k úroku z omeškania vo výške 9% ročne z istiny 1 676,51 € od 22. 12. 2010 do zaplatenia s tým, že úrok z omeškania si uplatňuje od splatnosti jednotlivých nepremľaných splátok. Navrhovateľ ďalej uviedol, že pri uzatvorení zmluvy nebol uzatvorený osobitný splátkový kalendár. Z článku I úverovej zmluvy vyplýva výška splátky, splatnosť prvej splátky, počet splátok, periodicita a splatnosť splátok a konečná splatnosť úveru. Odporkyňa na splátky úveru uhradila dňa 20. 9. 2005 sumu vo výške 577,20 Sk (19,16 €), dňa 5. 10. 2005 sumu vo výške 301,80 Sk (10,02 €), dňa 21. 11. 2005 sumu vo výške 1 758,-Sk (58,35 €), dňa 20. 12. 2005 sumu v výške 879,-- € (29,18 €), dňa 24. 7. 2005 sumu vo výške 1 300,-- Sk (43,15 €), dňa 16. 8. 2007 sumu vo výške 1 300,-- Sk (43,15 €), dňa 17. 9. 2007 sumu vo výške 1 300,-- € (43,15 €), dňa 16. 10. 2007 sumu vo výške 1 000,-- Sk (33,19 €), dňa 16. 11. 2007 sumu vo výške 1 000,-- Sk (33,19 €), dňa 17. 12. 2007 sumu vo výške 1 000,-- Sk (33,19 €), dňa 16. 1. 2008 sumu vo výške 1 000,-- Sk (33,19 €) a dňa 31. 1. 2008 sumu

vo výške 6 220,-- Sk (206,47 €). Odporkyňa uhradila splátky splatné v období od 20. 9. 2005 do 20. 6. 2007 čiastočne splátku splatnú dňa 20. 7. 2007. Splátky splatné v období od 20. 8. 2007 do 20. 8. 2010 neuhradila.

Uznesením, sp. zn. 10 C 205/2013 zo dňa 17. 9. 2015 súd konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 2 082,63 €, v časti riadneho úroku vo výške 17,30% ročne zo sumy 2 114,21 € od 22. 12. 2010 do zaplatenia a v časti úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1 676,51 € od 22. 12. 2010 do zaplatenia zastavil.

Uznesením, sp. zn. 10 C 205/2013 zo dňa 17. 9. 2015 súd pripustil zmenu rozsudového návrhu, ktorým sa navrhovateľ domáha voči odporkyni zaplatenia istiny vo výške 434,70 € s príslušenstvom.

Podľa § 101 ods. 2 O. s. p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadal z dôležitých dôvodov o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka, prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Navrhovateľ termín pojednávania prevzal dňa 17. 8. 2015. Právny zástupca navrhovateľa termín pojednávania prevzal dňa 17. 8. 2015. Podaním doručeným súdu dňa 31. 8. 2015 navrhovateľ i jeho právny zástupca ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní hospodárnosťou konania. Navrhli rozhodnúť podľa upraveného návrhu na začatie konania. Súd preto konal v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu. Prihliadol pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne, oboznámením listinných dôkazov, najmä návrhu na začatie konania, doplnenia návrhu doručeného súdu dňa 3. 8. 2015 a dňa 31. 8. 2015, zmluvy o postúpení pohľadávok číslo 1424/2010/CE zo dňa 21. 12. 2010, prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 28. 12. 2010, fotokópie doručky, zmluvy o splátkovom úvere číslo 0423460797, všeobecných obchodných podmienok, výpisov z úverového účtu číslo 0423460797, dokladmi v konaní predloženými odporkyňou a na základe takto vykonaného dokazovania mal zistený nasledovný skutkový stav:

Odporkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že zmluvu uzatvorila spolu s bývalým manželom, pretože ona bola vtedy na materskej dovolenke. Jej samotnej by úver neboli poskytnúť. Vtedy sa dokladovali príjmy jej bývalého manžela. Prečo je vedená na zmluve ako jediná dlžníčka, nevie. Dokonca v iných zmluvách mala figurovať ešte ako zamestnanec spoločnosti ABC Media, s ktorou nikdy nič nemala spoločné. Podpis na zmluve nie je jej. Ona sa podpisuje inak.

Ďalej odporkyňa uviedla, že úver bol poskytnutý a boli tam spolu s bývalým manželom. Keď sa s manželom rozvázali, bola medzi nimi uzatvorená dohoda, že po rozvoze manželstva jej uhradí časť peňazí, z ktorých ona vyplatí to, čo si vyčerpala, pretože toto nebol jediný úver. Týchto úverov bolo viac. Ako sa dohodli, tak jej aj túto sumu bývalý manžel vyplatil a ona úvery, ktoré boli poskytnuté cez Slovenskú sporiteľňu, uhradila. Uhradila tú časť, na ktorej sa s bývalým manželom dohodli a zvyšok mal uhradiť bývalý manžel. On to však neuhradil a celé záväzky prešli na ňu. Má aj dohodu, ktorú s bývalým manželom uzatvorili. Na túto zmluvu uhradila sumu vo výške 6 220,-- Sk, pretože jej prišiel doklad zo spoločnosti EOS KSI Slovensko. S touto spoločnosťou telefonovala a jej uviedli presné sumy, ktoré má zaplatiť a tie sumy aj uhradila. To sú sumy z hromadného príkazu. Následne kontaktovala bývalého manžela, ktorý to však neplatil, rovnako tak ako neplatil výživné a neplatí nič, pretože on v tom čase predal ich byt, ktorý mali v Bytči a z tohto jej vyplatil sumu 230 000,-- Sk. Nevie, ako sa má k tomu postaviť. Brala to ako hotovú vec, že je všetko vyriešené. Keby vedela, že takto bude zo strany bývalého manžela postupované, bola by to hoc aj po 20,-- € splácala. Zo sumy úveru vo výške 33 000,-- Sk vyčerpala 12 000,- Sk a zvyšné peniaze všetky zostali v byte, ktorý bývalý manžel predal. Spolu uhradila sumu vo výške 15 757,-- Sk a suma vo výške 6 220,-- Sk bola poslednou úhradou.

Podľa zmluvy o splátkovom úvere číslo 0423460797 zo dňa 25. 8. 2005 predmetná zmluva bola uzatvorená medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníkom. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie miniúveru do 10 minút vo výške 33 000,-- Sk. Odporkyňa sa zaviazala predmetný úver splácať v splátkach na vtedy platnú menu vo výške 879,-- Sk so splatnosťou prvej splátky dňa 20. 9. 2005 a konečnou splatnosťou úveru dňa 20. 8. 2010. Úroková sadzba bola dojednaná vo

výške 17,3% ročne. Ročná percentuálna miera nákladov bola dojednaná vo výške 9,83%. Poplatok za správu úveru bol dojednaný vo výške na vtedy platnú menu v sume 50,-- Sk mesačne.

Podľa výpisu z úveru číslo 0423460797 bola z titulu úveru vyčerpaná celkom suma na vtedy platnú menu vo výške 33 000,-- Sk a v súvislosti s úverom boli uhradené splátky na vtedy platnú menu celkom vo výške 17 636,-- Sk a posledná úhrada bola na vtedy platnú menu vo výške 6 220,-- Sk a bola vykonaná dňa 31. 1. 2008.

Podľa zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21. 12. 2010 Slovenská sporiteľňa, a. s. ako postupca postúpila obchodnej spoločnosti General Factoring, a. s. ako postupníkovi súbor pohľadávok. Slovenská sporiteľňa, a. s. ako postupca oznámila odporkyni postúpenie pohľadávky zo spotrebného úveru na čokoľvek číslo úveru 423460797 na obchodnú spoločnosť General Factoring, a. s..

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. účinného do 31. 12. 2007 na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z. z. v platnom znení zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v platnom znení veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v platnom znení spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. účinného do 31. 12. 2007 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. účinného do 31. 12. 2007 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. účinného do 31. 12. 2007 od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 29b zákona č. 250/2007 Z. z. ustanoveniami § 5a ods. 1 písm. b/ a ods. 2 až 4 sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. májom 2014, vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. májom 2014 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 30. apríla 2014.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 142 ods. 3 O. s. p. aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Navrhovateľ sa v konaní voči odporkyňi domáha zaplatenia istiny vo výške 437,70 € ako neuhradených splátok za obdobie od 20. 6. 2009 do 20. 8. 2010 s príslušenstvom na základe zmluvy o splátkovom úvere číslo 0423460797 uzatvorenej dňa 25. 8. 2005. Odporkyňa svoj podpis na citovanej zmluve o splátkovom úvere rozporovala. Uviedla, že takým podpisom, aký je uvedený na zmluve, sa ona nepodpisovala. Zároveň však vo svojej výpovedi potvrdila, že úver vyčerpaný bol a čerpanie tohto úveru vyplynulo i z úverového účtu číslo 0423460797, podľa ktorého bola v prospech odporkyne dňa 25. 8. 2005 vyčerpaná suma na vtedy platnú menu vo výške 33 000,-- Sk. Z výpovede odporkyne, ako aj z úverového účtu tiež vyplynulo, že odporkyňa v súvislosti s týmto úverom vykonala čiastočnú úhradu. S prihladením k tomu, že odporkyňa na preukázanie tohto tvrdenia, že zmluvu nepodpísala, nenavrhol vykonať žiaden dôkaz, teda toto svoje tvrdenie nijako nepreukázala, ako aj s prihladením k tomu, že čerpanie úveru potvrdila, v súvislosti s týmto úverom úhrady vykonávala a uskutočňovanie úhrad na tento úver odporkyňou vyplynulo aj z úverového účtu číslo 0423460797, súd preto predmetnú obranu odporkyne spočívajúcu v tom, že úverovú zmluvu nepodpísala, vyhodnotil ako účelovú obranu. Naopak bol toho názoru, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou bola dňa 25. 8. 2005 uzatvorená zmluva o splátkovom úvere číslo 0423460797.

Súd predmetnú zmluvu o splátkovom úvere číslo 0423460797 zo dňa 25. 8. 2005 podrobil preskúmaniu. Právny predchodca navrhovateľa pri uzatváraní predmetnej zmluvy o splátkovom úvere konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Právny predchodca navrhovateľa je bankou a poskytovanie úverov má v predmete svojej činnosti. Je to skutočnosť všeobecne známa a vyplýva i z verejne dostupných údajov v obchodnom registri. Právny predchodca navrhovateľa tak spĺňa predpoklady dodávateľa v zmysle vyššie citovaného § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z.. Odporkyňa v právnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa vystupovala ako fyzická osoba - občan, nepodnikateľ. V zmluve o splátkovom úvere číslo 0423460797 zo dňa 25. 8. 2005 je označená svojim menom, priezviskom, rodným číslom, bydliskom a číslom občianskeho preukazu, t. j. identifikačnými údajmi fyzickej osoby nepodnikateľa. Dôkaz o opaku ku dňu rozhodovania súdu predložený nebol. Odporkyňa tak spĺňa predpoklady spotrebiteľa v zmysle vyššie citovaného § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z.. Zároveň zmluva o splátkovom úvere číslo 0423460797 zo dňa 25. 8. 2005 je typovou zmluvou v zmysle vyššie citovaného § 23a zákona č. 634/1992 Zb.. Na základe uvedeného preto súd vyhodnotil právny vzťah založený predmetnou zmluvou o splátkovom úvere číslo 0423460797 zo dňa 25. 8. 2005 ako spotrebiteľský vzťah podliehajúci vyššie citovanej právnej úprave zákona č. 258/2001 Z. z. a zákona

č. 634/1992 Zb. a na tomto závere nič nemení to, že v dôsledku postúpenia došlo k zmene účastníka zmluvného vzťahu na strane veriteľa.

Na základe predmetnej zmluvy o splátkovom úvere číslo 0423460797 zo dňa 25. 8. 2005 právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni úver na vtedy platnú menu vo výške 33 000,-- Sk. Poskytnutie úveru v uvedenej výške právnym predchodcom navrhovateľa odporkyni mal súd preukázané z úverového účtu číslo 0423460797. Zároveň čerpanie úveru odporkyňa v konaní potvrdila. Predmetný úver sa odporkyňa zaviazala splácať v mesačných splátkach vo výške 29,18 € (879,-- Sk) pri úrokovej sadzbe vo výške 17,30% vždy k 20. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná ku dňu 20. 9. 2005 a konečná splatnosť bola dojednaná k dátumu 20. 8. 2010. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že zmluva o splátkovom úvere číslo 0423460797 zo dňa 25. 8. 2005 vypovedaná nebola, ani nebola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Konečná splatnosť úveru nastala dňom 20. 8. 2010. V súvislosti s týmto úverom odporkyňa uhradila celkom sumu vo výške 585,41 € (17 636,-- Sk) a posledná úhrada bola vo výške 206,47 € (6 220,-- Sk) a bola vykonaná dňa 31. 1. 2008.

V konaní bolo tiež preukázané, že pohľadávku z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere číslo 0423460797 zo dňa 25. 8. 2005 nadobudol titulom postúpenia na základe zmluvy o postúpení pohľadávok číslo 1424/2010/CE zo dňa 21. 12. 2010 navrhovateľ. Navrhovateľovi preto svedčí v konaní aktívna legitímácia. Odporkyni ako zmluvnej strane zmluvy o splátkovom úvere 0423460797 zo dňa 25. 8. 2002 na strane dlžníka svedčí v konaní pasívna legitímácia.

Súd, keďže uvedenú zmluvu o splátkovom úvere číslo 0423460797 zo dňa 25. 8. 2005 vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu a právny vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou ako spotrebiteľský podliehajúci normám spotrebiteľského práva, ďalej preskúmal navrhovateľom uplatnený nárok na zaplatenie istiny vo výške 437,70 € s príslušenstvom i z hľadísk obsiahnutých v ustanovení § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. a aj bez návrhu prihliadal na oslabenie nároku navrhovateľa vrátane jeho premlčania. Navrhovateľ vo svojom podaní doručenom súdu dňa 3. 8. 2015 vo vzťahu k otázke premlčania poukazoval na potrebu aplikácie ustanovení Obchodného zákonníka. Súd sa s týmto názorom navrhovateľa nestotožnil. Naopak bol toho názoru, že v danom prípade je potrebné pri skúmaní otázky premlčania uplatneného nároku aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorá úprava je podľa názoru súdu pre spotrebiteľa priaznivejšia než úprava obsiahnutá v Obchodnom zákonníku. Podľa úpravy premlčania obsiahnutej v Občianskom zákonníku je spotrebiteľ vystavený hrozbe donucujúceho zákroku po kratšiu dobu, než je tomu v prípade aplikácie Obchodného zákonníka. Zároveň súd z hľadiska aplikácie ustanovení Občianskeho zákonníka na premlčanie poukazuje i na stanovisko Ústavného súdu Slovenskej republiky prijaté v uznesení, č. 402/2013-10 zo dňa 19. 6. 2013, v zmysle ktorého v spotrebiteľských vzťahoch sa použije právo výhodnejšie pre spotrebiteľa, a to aj čo sa týka premlčania pri absolútnych obchodoch. Z uvedených dôvodov súd preto na skúmanie otázky premlčania uplatneného nároku aplikoval vyššie citované ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka.

Predmetom daného súdneho konania je nárok navrhovateľa na zaplatenie pätnástich splátok splatných v období od 20. 6. 2009 do 20. 8. 2010 spolu vo výške 437,70 € s príslušenstvom. Splatnosť každej z uvedených splátok splatných v uvedenom uplatnenom období od 20. 6. 2009 do 20. 8. 2010 nastala v zmysle dojednania podľa čl. I zmluvy o splátkovom úvere číslo 0423460797 zo dňa 25. 8. 2005 k 20. dňu príslušného mesiaca. Iné dojednanie o splatnosti splátok za uplatnené obdobie v konaní tvrdené, ani preukázané nebolo. Uvedené dojednanie splatnosti splátok má zároveň i vplyv na posúdenie otázky premlčania, kedy premlčacia doba začala plynúť vo vzťahu ku každej zo splátok samostatne, nezávisle od ostatných splátok. V nadväznosti na uvedené preto súd vzhľadom k tomu, že navrhovateľ tento svoj nárok uplatnil na súde podľa prezenčnej pečiatky Okresného súdu Čadca dňa 25. 6. 2013, dospel k záveru, že splátky splatné v období od 20. 6. 2009 do 20. 6. 2010 sú uplatnené oneskorene. Premlčanie týchto splátok nastalo postupne od 20. 6. 2012, kedy sa stala premlčanou prvá uplatnená splátka splatná k 20. 6. 2009, až do 20. 6. 2013. Včas bol uplatnený iba nárok na zaplatenie splátok splatných k 20. 7. 2010 a 20. 8. 2010. Preto z uvedených dôvodov, keďže súd je povinný v zmysle vyššie citovaného § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. prihliadať na oslabenie nároku voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania a súd bol toho názoru, že návrh na zaplatenie splátok splatných v období od 20. 6. 2009 do 20. 6. 2010 bol podaný oneskorene, včas bol uplatnený iba nárok na splátky splatné dňa 20. 7. 2010 a 20. 8. 2010, súd odporkyňu v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami zaviazal k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 58,34 € z titulu splátok splatných dňa 20. 7. 2010 a 20. 8. 2010 a vo zvyšku uplatnený nárok ako oneskorene podaný zamietol.

Vo výroku o trovách konania súd rozhodol v súlade s vyššie citovaným § 142 ods. 3 O. s. p.. Odporkyňa mala v konaní iba nepatrný neúspech, keď neúspešná bola čo do sumy 58,34 €, v ktorej časti súd návrhu navrhovateľa vyhovel a úspešná bola čo do sumy 379,36 €, v ktorej časti súd návrh navrhovateľa zamietol i čo do sumy 2082,63 €, v ktorej sume súd konanie pre späťvzatie návrhu navrhovateľom zastavil a zastavenie konania v uvedenej časti pričítal procesnému zavineniu navrhovateľa. Odporkyni by preto prináležala náhrada trov konania. Keďže si však odporkyňa náhradu trov konania neuplatnila, súd jej ani náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa _____ jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. - musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované, je potrebné ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. (sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier)
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.